

încremenire

Cristianlisandru

ningea convulsiv
uitasem să îmbătrânesc cu încă o zi

la fiecare răsuflare
curgeau din mine ore minute secunde
copii îmbujorați băteau din palme
se aplecau să le culeagă
nu faceți asta
strigam nervos
în copilăria voastră nu e loc
pentru atâta timp pierdut

îmi amintesc și o cafenea goală
mese lăcuite rotunde negre
un chelner nemîșcat
lacrimi țintuite la colțurile pleoapelor
ca o sentință definitivă
a unei ierni nesfărșite

ningea convulsiv în globul de sticlă
eu pășeam către tine
pe minutarul unui ceas îcremenit

Cristian Lisandru - volumul "Poeme de la capătul lumii" (2015)